

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 121

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 iunie 1993

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
28. — Hotărâre cu privire la cererea Guvernului României de a aproba participarea României cu un spital militar de campanie la operațiunea O.N.U. de menținere a păcii în Somalia — UNOSOM — II	1	46. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea compo- nentei nominale a comisiilor permanente ale Ca- merei Deputaților	2
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
		Decizia nr. 20 din 14 aprilie 1993	2—4

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE

**cu privire la cererea Guvernului României de a aproba
participarea României cu un spital militar de campanie
la operațiunea O.N.U. de menținere a păcii în Somalia
— UNOSOM — II**

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cererea Guvernului României privind parti-
ciparea României cu un spital militar de campanie la operațiunea O.N.U.
de menținere a păcii în Somalia — UNOSOM — II.

Art. 2. — Efectivele pentru spitalul militar se selecționează de
către Ministerul Apărării Naționale, pe bază de voluntariat.

*Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat
în ședința comună din 2 iunie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74
alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. G. VIU GHERMAN

București, 2 iunie 1993,
Nr. 28.

CVISION
TECHNOLOGIES

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților se modifică după cum urmează :

— Se completează componența Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice (anexa nr. 4) cu domnul deputat Liviu Mladin, din partea Grupului parlamentar al Frontului Democrat al Salvării Naționale.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 31 mai 1993.
Nr. 46.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20

din 14 aprilie 1993

Victor-Dan Zlătescu	— președinte
Miklós Fazakas	— judecător
Ion Filipescu	— judecător
Florin Bucur-Vasilescu	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent.

Pe rol pronunțarea asupra recursului formulat de Prefectura județului Cluj împotriva Deciziei nr. 1/12 ianuarie 1993 a Curții Constituționale.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 7 aprilie 1993 și au fost consemnate în Încheierea aceleiași ședințe, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, pronunțând decizia de față :

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

deliberând asupra motivelor de recurs reține următoarele :

Consiliul municipiului Dej, prin Hotărârea nr. 10 din 8 aprilie 1993, a recunoscut dreptul de proprietate asupra unor imobile din municipiul Dej, expropriate prin decretul fostului Consiliu de Stat nr. 194/1987, nr. 121/1988, nr. 148 și nr. 190/1989, foștilor proprietari ai acestor imobile și a abrogării Legii nr. 58/1974 prin Decretul-lege nr. 1/1989, reținând că nu au fost

îndeplinite condițiile prevăzute de art. 4 din Decretul nr. 467/1979 pentru ca imobilele să intre în proprietatea statului.

Prefectura județului Cluj a atacat această hotărâre în contencios administrativ în fața Tribunalului județean Cluj.

În ședința din 22 decembrie 1992 a Secției civile și de contencios administrativ a acestui tribunal, Consiliul municipiului Dej a invocat excepția de neconstituționalitate a decretelor nr. 194/1987, nr. 121/1988, nr. 148 și nr. 190/1989, pronunțate în temeiul art. 4 din Decretul nr. 467/1979, susținând că acestea sunt contrare Constituției, care garantează dreptul de proprietate, astfel că, în baza art. 150 alin. (1) din legea fundamentală, trebuie considerate abrogate.

Prin Decizia nr. 1 din 12 ianuarie 1993, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 4 din Decretul nr. 467 din 28 decembrie 1979 privind evaluarea construcțiilor, terenurilor și plantațiilor ce se preiau cu plată în proprietatea statului, prin expropriere sau în alte cazuri prevăzute de lege, sunt abrogate de la data intrării în vigoare a Constituției României din 1991 și, în consecință, a reținut că, de la aceeași dată, decretul nr. 194 din 17 august 1987, nr. 121 din 25 aprilie 1988, nr. 148 din 22 iunie 1989 și nr. 190 din 10 august 1989 au devenit caduce, în măsura în care imobilele la care se referă nu au fost preluate efectiv în vederea demolării, până la intrarea în vigoare a acestei Constituții.

În motivarea deciziei s-a reținut că decretele de exproprieră amintite formează corp comun cu Legea nr. 58/1974, care a fost abrogată expres prin Decretul-lege nr. 1 din 26 decembrie 1989, astfel încât a dispărut însuși temeiul juridic al acestor decrete. Imobilele expropriate, care nu au fost preluate de către organele locale, nu vor mai putea fi preluate de acestea pe baza planurilor de sistematizare elaborate în conformitate cu acea lege, întrucât planurile și-au pierdut suportul legal.

S-a reținut că, potrivit art. 4 din Decretul nr. 467/1979, imobilele expropriate treceau în proprietatea statului pe data preluării lor efective în vederea demolării. Deci, potrivit acestui text, dreptul de proprietate al statului se constituia numai ca urmare a preluării efective a imobilului în vederea demolării, astfel încât, până la acea dată, proprietarul, deși expropriat, era în continuare titularul dreptului de proprietate. S-a opinat că altfel, pe intervalul dintre adoptarea decretului de exproprieră și trecerea în patrimoniul statului — care, uneori, poate fi foarte mare —, bunul rămâne fără stăpân. Această situație ar fi fost de natură să atragă aplicarea art. 477 Cod civil, bunul urmând să treacă în patrimoniul statului, potrivit acestui text, ceea ce ar veni în contradicție cu prevederile articolului citat din Decretul nr. 467/1979, care dispune că statul devine proprietar numai ca urmare a preluării efective în vederea demolării.

Constituirea dreptului de proprietate al statului era afectată de condiția suspensivă a acestei preluări efective. Atât timp cât această condiție nu mai poate fi îndeplinită — întrucât temeiul pe care îl ofereau planurile de sistematizare a dispărut — rezultă că prevederea legală care a instituit condiția respectivă este, de asemenea, afectată, devenind astfel inoperantă. Un asemenea regim juridic, în care condiția ce afecta exercițiul deplin al dreptului a devenit imposibilă, este contrar prevederilor a două texte constituționale: art. 41, care garantează dreptul de proprietate privată, și art. 135 alin. ultim, potrivit căruia proprietatea privată este inviolabilă.

Ca urmare, decizia, în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, a constat că prevederile art. 4 din Decretul nr. 467/1979 sunt abrogate și, ca urmare, decretele de exproprieră nr. 194/1987, nr. 121/1988, nr. 148 și nr. 190/1989 au devenit caduce.

S-a reținut însă că, pentru constatarea faptului că decretele amintite nu operează în fiecare caz în parte și că, până la data intrării în vigoare a Constituției, condiția impusă de art. 4 din Decretul nr. 467/1979 nu s-a îndeplinit, sunt competente instanțele ordinare, în raport cu probele ce s-ar administra în fiecare caz în parte.

Împotriva acestei decizii, Prefectura județului Cluj a declarat recurs în termen legal.

Prin motivele de recurs depuse la dosar și susținute oral de reprezentantul recurentului se arată, mai întâi, că decretele de exproprieră privind doar cazuri individuale, fără să cuprindă dispoziții normative, nu se încadrează în sintagma „legi și ordonanțe“ la care se referă art. 2 din Legea nr. 47/1992, pentru a defini sfera de competență a controlului de constituționalitate.

Se consideră că motivarea deciziei în sensul că în competența Curții Constituționale intră examinarea excepției invocate în cauză este nefondată. Se susține că operațiunile tehnico-materiale de preluare fac parte integrantă din actul preluării în proprietatea statului,

subliniind lipsa deciziei administrative propriu-zise. De altfel, administrația financiară a radiat din evidența sa acele imobile.

În recurs se mai susține că nu s-au examinat cu suficientă atenție efectele caducității, care reprezintă „ineficacitatea ce lovește un act juridic valid, ce nu a produs încă efecte datorită unui eveniment survenit ulterior întocmirii sale valabile și independent de voința celui care l-a elaborat“. Un act care a primit un început de executare — ca în speță — nu poate fi caduc. Se arată că Prefectura județului Cluj a înțeles necesitatea reglementării situației imobilelor expropriate și nedemolate, le-a inventariat și a interzis demolarea lor, apreciind însă că măsura restituirii acestora fără să existe un cadru normativ adecvat este prematură.

Pentru aceste considerente se solicită admiterea recursului și, în fond, respingerea excepției de neconstituționalitate.

Față de actele și lucrările dosarului, Curtea Constituțională reține următoarele:

Problema în discuție se pune în cadrul general al protecției dreptului de proprietate.

Articolul 41 din Constituția României proclamă că dreptul de proprietate este garantat. Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.

Ocrotirea proprietății este una din valorile majore ale unui stat de drept și aceasta trebuie să fie premisa oricărei hotărâri judecătorești.

Este suficient să cităm în acest sens prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului care, în art. 17, după ce proclamă că orice persoană, singură sau în colectivitate, are dreptul la proprietate, menționează: „Nimeni nu poate fi privat în mod arbitrar de proprietatea sa“.

Trebuie, de asemenea, reținut că potrivit art. 20 din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. Se prevede în același timp că, dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.

În acest sens, prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ca și prevederile din alte pacte și tratate ratificate de țara noastră la care ne-am referit mai sus trebuie considerate ca incluzându-se în legislația națională.

Ca urmare, nici un text dintr-un act normativ care ar contrazice ideea că nimeni nu poate fi privat arbitrar de proprietatea sa nu mai poate fi aplicat, cel puțin de la adoptarea Constituției, iar o reglementare cum este cea prevăzută de Decretul nr. 467/1979, sub aspectul aflat în discuție, este vădit contrară textului constituțional, trebuind să fie considerată ca abrogată pe data intrării în vigoare a acesteia.

Pe de altă parte, contradicția cu Constituția se manifestă și prin modul în care decretul amintit reglementează trecerea în proprietatea statului a imobilelor expropriate.

Potrivit art. 4 din decret, această trecere are loc pe data preluării efective de către organele administrației de stat a imobilelor, în vederea demolării. Până la această preluare, proprietarul, deși expropriat, rămâne în continuare titularul imobilului.

Constituirea dreptului de proprietate al statului asupra imobilului expropriat este, astfel cum în mod întemeiat a reținut completul care a judecat în fond, afectat de preluarea efectivă pentru demolare.

În acest context, este incident și textul art. 41 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia nimeni nu poate fi expropriat, decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Intrucât în speță s-a renunțat la realizarea planurilor de sistematizare pentru care fusese făcută exproprierea, rezultă că aceasta nu se mai întemeiază în prezent pe o cauză de utilitate publică. În aceste condiții, considerente de echitate impun ca trecerea în patrimoniul statului a imobilelor ce formează obiect de expropriere în cauză să nu mai aibă loc, o asemenea trecere fiind în mod vădit anticonstituțională.

Față de toate cele de mai sus, se reține că în mod legal și temeinic completul de fond a stabilit că textul art. 4 din Decretul nr. 467/1979 este contrar prevederilor Constituției, astfel încât el a fost abrogat potrivit prevederilor art. 150 alin. (1) din legea fundamentală.

Afirmația făcută în recurs că operațiunile tehnico-materiale de preluare fac parte integrantă din actul preluării în proprietatea statului, suplinind lipsa deciziei administrative propriu-zise, se înlătură ca nefondată. Se reține că însuși recurentul recunoaște că organele administrației de stat nu au adoptat în fapt nici o decizie de eşalonare a preluării imobilelor în cauză, astfel încât pretensele operațiuni tehnico-materiale nici nu au existat. Se mai reține apoi că prevederile art. 4 din Decretul nr. 467/1979 sunt lipsite de echivoc, trecerea în patrimoniul statului fiind condi-

ționată de emiterea deciziei administrative, act juridic ce nu poate fi suplinit de nici o operațiune tehnico-materială.

Se respinge, de asemenea, pentru aceleași rațiuni și susținerea că un act care a primit un început de executare, în speță acele operațiuni tehnico-materiale, nu poate fi caduc. Atât timp cât decizia nu mai poate fi emisă, actele respective și-au pierdut orice rațiune.

S-a mai ridicat în recurs și problema că decretele de expropriere în cauză au caracterul unor acte individuale, ele neîncadrându-se nici între legi, nici între celelalte categorii de acte normative (cu caracter general) care sunt abrogate de textul constituțional în măsura în care sunt contrare Constituției.

Afirmația, exactă în sine, nu este însă de natură a duce la o soluție diferită de cea la care s-a oprit completul de fond.

Obiectul excepției de neconstituționalitate soluționată îl formează art. 4 din Decretul nr. 467/1979, act normativ cu aplicare generală.

Decizia atacată constată, în dispozitivul său, că prevederile acestui text sunt abrogate pe data intrării în vigoare a Constituției.

Decretele nenormative de expropriere la care se referă recursul își găsesc temeiul tocmai în prevederile textului la care ne-am referit. Ca urmare, decizia atacată a apreciat în mod întemeiat că, drept urmare a abrogării temeiului lor, aceste acte au devenit caduce. Această constatare are semnificația unei precizări necesare, fără ca ea să reprezinte o statuare asupra constituționalității actelor amintite, statuare care, evident, nu ar fi fost de competența Curții Constituționale.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 41 alin. (1), art. 135 alin. final, art. 144 lit. c) și art. 150 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională reține că recursul formulat de Prefectura județului Cluj împotriva Deciziei nr. 1 din 12 ianuarie 1993 este neîntemeiat. Ca urmare,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Prefectura județului Cluj împotriva Deciziei nr. 1 din 12 ianuarie 1993 a Curții Constituționale.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 14 aprilie 1993:

PREȘEDINTE,

Victor-Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă "Monitorul Oficial", București, Calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 3.12.511.1.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduței nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia "Monitorul Oficial", București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.63.55.56.